

MUSLIMAN SA SVOJOM DJECOM¹ (II)

**DR. MUHAMMED
ALI EL-HAŠIMI**

(nastavak iz prošlog broja)

OBASIPA IH LJUBAVLJU I NJEŽNOŠĆU

Jedna od prioritetnih roditeljskih dužnosti je da svoju djecu obaspe samilošću, nježnošću i ljubavlju kako bi se razvijala duhovno zdrava, ispunjena povjerenjem, vedrinom i optimizmom.

Samilost je jedno od temeljnih islamskih vrлина. Bila je posebno izražena i kod samog Resulullaha, s.a.v.s. Enes, r.a., tvrdi:

“Nisam vidio nikoga milostivijeg prema porodici od Resullulaha, s.a.v.s. Ibrahim je - veli - bio dat na dojenje kod nekih porodica Medine, pa bi Poslanik, kada bi pošao negdje, a i mi s njim, ušao u kuću, uzeo Ibrahima i poljubio ga, a potom bi se vratio.”²

Samilost Resulullahova, s.a.v.s., nadvijala se nad otvorenim muslimanskim pupoljcima. On bi raširio svoj hladonosni ogrtač i tako zaklanjao od sunca djecu koja su se igrala.

Enes, r.a., prenosi da se Resulullah, s.a.v.s., kada god bi prošao pored djece, njima nasmiješio i selam im nazvao³

U njegove trajnoodgajajuće riječi spadaju i ove:

“Nije naš onaj koji nije samilostan prema mladim i ne poštuje pravo starijih među nama.”⁴

Ebu Hurejre, r.a., prenosi da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., ljubio Hasana b. Alija pa mu je El-Akre' b. Habis kazao: “Ja imam desetero djece i ni jedno od njih nisam nikada poljubio!” Allahov Poslanik, s.a.v.s., reče: “Ko ne bude imao milosti, ni prema njemu se neće imati milosti!”⁵

Poslanik je, kao vrsni odgajatelj, oblikujući duše drugih, uvijek pokušavao da u njima otvori izvore samilosti i aktivira potencijal ljubavi i nježnosti kao najspecifičnijih ljudskih karakteristika.

Jednog dana mu je došao neki beduin i rekao: “Zar vi ljubite svoju djecu? Mi svoju ne ljubimo!” Vjerovjesnik, s.a.v.s., je kazao: “Šta ti ja mogu kada ti je Allah odstranio samilost iz tvog srca!”⁶

Poštovana Aiša, majka pravovjernih, r.a., prenosi - da bi Vjerovjesnik, s.a.v.s., kada bi kod njega ušla Fatima, ustao prema njoj, poželio joj dobrodošlicu, poljubio je i ponudio joj da sjede na njegovo mjesto. Kada bi on ušao kod nje ona bi ustala prema njemu, uzela ga za ruku, poželjila mu dobrodošlicu, poljubila ga i ponudila da sjede na njeno mjesto. Ona je ušla kod njega onda kada je bio na samrtnoj postelji a on joj je i tada poželio dobrodošlicu i poljubio je.

Kada zna za ovako uzvišena životna uputstva Poslanikova istinski musliman nije u stanju biti namršten prema svojoj djeci, biti krut u ophođenju s njima, biti grub kada im se obraća čak i onda kada je po svojoj prirodi krut i grub. Ova vjera svojim svijetlim uputama srca čini mehkim, u njima pronalazi i aktivira vrela nježnosti, te razvija toplinu ljubavi, jer - djeca su dio našeg srca koji trčkara po zemlji. Pjesnik kaže:

Ova naša djeca među nama, srca su naša što zemljom hode,

Kad neko od njih život povrijedi, od bola naše oko zasuzi.

Roditelj je rijeka nježnosti što prema djeci teče. On je blagi talas brige, pažnje, požrtvovanosti i sigurnosti koji ih trajno zapljuskuje.

NA NJIH TROŠI SREDSTVA VELIKODUŠNO I OD SRCA

Islam se ne zadovoljava samom prirodnom dobrotom i nježnošću roditelja prema djeci. U životu se može pojaviti nešto što će ga odvratiti od djeteta, što će jednog ili oba roditelja spriječiti da za svoje dijete žrtvuju ono najbolje. Uvjeti života često budu surovi, dani postanu crni, oskudica pritisne. Roditelji, ili jedan od njih, tada se počnu žaliti kako im je odgovornost preteška, teret nepodnošljiv i da ne mogu mnogo da daju. Zbog takvih situacija islam ovu prirodnu roditeljsku nježnost podržava, ojačava i podiže na viši nivo nudeći za nju roditeljima veliku nagradu. Na taj način požrtvovanost biva lakšom, muka umanjenom, a oskudica podnošljivom. *Ummu Seleme, r.a., kaže: "Rekla sam: 'O Allahov Poslaniče, hoću li ja imati nagradu ako trošim na svoju djecu, da ih ne bih ostavila takvim i takvim? Oni su moja djeca!' On reče: 'Da! Ti ćeš imati nagradu za ono što potrošiš na njih!'"*

Ebu Mes'ud el-Bedri, r.a., prenosi da je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao: "Kada čovjek utroši svoj novac na izdržavanje svoje porodice, želeći time postići Allahovo zadovoljstvo i Njegovu blizinu, piše mu se kao da je podijelio sadaku."⁸

Trošenje imetka na izdržavanje porodice je najvredniji vid trošenja imetka a ujedno i način koji donosi najveću nagradu. Potvrdu ovome nalazimo u hadisu koji prenosi Muslim od Ebu Hurejre, r.a., koji kaže:

Resulullah, s.a.v.s., rekao je: "Potrošiš dinar na Allahovom putu, potrošiš dinar za oslobađanje robova, dadneš dinar kao sadaku siromahu i potrošiš dinar na svoju porodicu. Najveća nagrada je za dinar koji si potrošio na svoju porodicu."

U drugom Muslimovom predanju stoji: *"Najvredniji dinar koji čovjek potroši je - onaj koji potroši na svoju porodicu, onaj koji potroši na svoju jahalicu na Allahovom putu, i*

dinar koji potroši na svoje drugove na Allahovom putu."

Duša istinskog muslimana je radosna, vesela i sretna kada troši imetak na svoju porodicu, jer je čvrsto uvjerena da za svaki dinar koji potroši na svoju porodicu, a i na druge, a time želi postići Allahovo zadovoljstvo, ima kod Allaha veliku nagradu. Čovjek ima tu nagradu čak i onda kada, s takvom namjerom, ljubazno, nježno, s ljubavlju i od srca, prinese zalogaj do usta svoje žene. Potvrđuje to hadis koji prenosi Sa'd b. ebi Vekas, r.a., gdje on tvrdi da mu je Vjerovjesnik, s.a.v.s., rekao:

"Za svaki vid trošenja imetka kojim želiš postići Allahovo zadovoljstvo bit ćeš nagrađen, pa čak i za ono što prineseš do usta svoje žene!"⁹

Iskreni i odani musliman ne može zanemariti svoju porodicu, niti dopustiti da padne u oskudicu, bijedu i propast. On čuje glas časnog Resula koji opominje one koji zanemaruju svoje porodične obaveze, i prijeti im pogubnim krajem i najgorom kaznom:

"Čovjeku je dosta grijeha da zanemari one koje izdržava!"¹⁰

U SVOJOJ NJEŽNOSTI PREMA DJECI I TROŠENJU NA NJIH NE PRAVI RAZLIKU IZMEĐU SINOVA I KĆERI

Nekim ljudima ne bude drago kada dobiju kćerku. Željeli bi da im Allah daruje samo sinove. Takvi ne znaju za veliku nagradu koju je Allah obećao roditelju kojemu je darovao kćeri, a on je bio s njima strpljiv, lijepo ih odgojio i bio prema njima pažljiv i nježan. Kada bi znali za nagradu koja čeka roditelja koji je bio dobar, samilostan i brižan prema svojim kćerima oni bi mu pozavidjeli i poželjeli takvo nešto i za sebe.

Resul, s.a.v.s., kaže:

"Ko bude imao tri kćeri pa bude s njima strpljiv, bude ih hranio, pojio i odijevao prema svojim mogućnostima, one će mu, na Sudnjem danu, biti zaklonom od Vatre."¹²

U drugom predanju stoji:

"Ko bude imao tri kćeri kojima osigura, smještaj, opskrbu i bude prema njima milostiv pripada mu, doista, Džennet!" Neko od ljudi reče: "A dvije, o Allahov Poslaniče?" "I dvije!", kaza on.

Kojem će to roditelju biti mrsko da opskrbi i odgoji kćeri nakon što čuje kakvu mu je nagradu i blagodat za to Allah obećao?!

Islam, koji je vjera života što realnost ljudi čini zdravijom i nudi rješenja za njihove probleme, uzima u obzir da bi kćerka mogla doživjeti razvod braka i biti prisiljena vratiti se u kuću svog oca. Mogla bi tada zateći oca u poteškoćama, oskudici i neimaštini, zbog slabog dotoka sredstava za život, ili velikog broja ostale djece. Zato mu islam nudi ljekoviti eliksir za njegovu izmučenu i napaćenu dušu, i skida s nje brigu, napor i muku koja ju je snašla. On takvom roditelju, koji ima brojnu porodicu, pojašnjava da je njegovo izdržavanje kćerke koja mu se vratila jedna od najvrednijih sadaka koja ga dovodi najbliže Allahu.

Resulullah je, s.a.v.s., Suraki b. Džu'šumu kazao:

“Hoćeš li da te uputim ka najvećoj sadaki, ili jednoj od najvećih sadaka?” “Hoću, Poslaniče Allahov!”, veli ovaj, a on reče: “To je tvoje trošenje na tvoju kćerku koja ti se vratila i, osim tebe, nema drugog skrbnika!”¹³

Uporedimo sada ovo obilje svježih i ugodnih životnih sokova koje djeca u svijetu islama dobijaju, sa onom oporošću, ukočenošću i krutošću materijalnog svijeta kojemu su izložena djeca Zapada. Kod njih dijete, bilo muško bilo žensko, tek što napuni osamnaest godina svog života već izlazi iz toplog gnijezda svog roditelja da bi iskusilo svu nemilosrdnost materijalističkog svijeta, i bilo izloženo vrtlogu

borbe za standard, a njihova stabljika se još nije ni učvrstila, niti je ikada dobio dovoljno životnih sokova sa porodičnog izvora ljubavi i nježnosti.

Ogromna je razlika između Allahovog Zakona, koji je došao radi čovjekove sreće s jedne, i čovjekovog nesavršenog, manjkavog zakona koji ga čini nesrećnim s druge strane. Nije nikakvo čudo što na Zapadu nalazimo, kao rezultat takvog materijalističkog zakona, čitave vojske raspuštene i zalutale omladine, i veliki broj posrnutih, očajnih i izgubljenih djevojaka kao neudatih majki. Broj i jednih i drugih se vremenom konstantno povećava... **m**

(Kraj u narednom broju!)

Sa arapskog preveo:
Sead Seljubac

¹ Odlomak iz knjige: Dr. Muhammed Ali el-Hašimi, *Ličnost muslimana u svjetlu Kur'ana i sunneta*, Bejrut, 1993. str., 91-94

² Prenosi ga Muslim.

³ Muttefekun alejh.

⁴ Prenose ga Ahmed i Hakim, sa sahih-senedom.

⁵ Muttefekun alejh.

⁶ Prenose ga oba šejha.

⁷ Prenose ga oba šejha.

⁸ Muttefakun alejh.

⁹ Muttefekun alejh.

¹⁰ Prenose ga Muslim, Ebu Davud, i drugi.